

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 13.653 van 3 juli 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 31 maart 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 2 maart 2007 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. NOYEZ, die loco advocaat A. VAN EECKHOUT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster verklaart te zijn geboren te X in Roemenië op X en de Roemeense nationaliteit te hebben.

Op 14 april 2006 trad verzoekster in het huwelijk met dhr. PH.M.G.J.B., van Belgische nationaliteit.

Op 5 oktober 2006 diende verzoekster een aanvraag in tot vestiging in functie van haar Belgische echtgenoot, op grond van (oud) artikel 40, §6 van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 7 november 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

Op 2 maart 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“In uitvoering van artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging, aangevraagd op 05.10.2006 door U.A. (...), geboren te Odobesti op 20/05/1973, onderdaan van Roemenië, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 dagen.

REDEN VAN DE BESLISSING (2)

motivering in feite: In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een “gezinscel” moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Uit het schrijven van de gemeente Izegem dd. 01/03/2007 blijkt dat het bestaan van een gezinscel niet is vastgesteld kunnen worden.

*Motivering in rechte: artikel 40 § 6 wet 15.12.1980
Artikel 61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door
K.B. 7.11.1988, K.B. 12.6.1998”*

Verzoekster diende op 21 maart 2007 een verzoek tot herziening in.

Op 11 april 2008 wordt verzoekster in kennis gesteld van artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ingevolge deze gewijzigde procedure wordt het verzoek tot herziening zonder voorwerp en wordt onderhavige procedure ingeleid.

2. Onderzoek van het beroep.

Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van de motiveringsplicht. Zij stelt dat de gemeente Izegem een lid van de lokale politie stuurde teneinde het bestaan van de gezinscel vast te stellen. Zowel verzoekster als haar man werken beiden en zijn niet vaak thuis. Evident is verzoekster ook vaak uithuizig teneinde huishoudelijke taken (o.a. boodschappen) te verrichten. De man van verzoekster is verkoper en in die hoedanigheid ook vaak op de baan. Het loutere feit dat betrokkenen niet aanwezig waren, kan niet leiden tot de conclusie dat er geen levensgemeenschap bestaat tussen de verzoekster en haar echtgenoot. Verzoekster verwijst nog naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest nr. 1.397, van 28 augustus 2007.

Verzoekster diende een aanvraag in tot vestiging in functie van haar Belgische echtgenoot en diende aldus te voldoen aan (oud) artikel 40, §6 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“Met de E.G.-vreemdeling worden eveneens gelijkgesteld, de echtgenoot van een Belg die zich met hem vestigt of komt vestigen (...)”

Om te voldoen aan deze vestigingsvoorwaarden van (oud) artikel 40, §6 van de Vreemdelingenwet stelt de vaste rechtspraak van de Raad van State dat het niet volstaat dat verzoekster gehuwd is, doch dat er tevens sprake moet zijn van een “gezinscel”, een reële echtelijke band.

Daar waar verwerende partij stelt dat rekening houdend met het schrijven van de gemeente Izegem en met het verslag van gezamenlijke vestiging van 2 februari 2008, de gemachtigde van de minister terecht oordeelde dat het bestaan van een gezinscel niet is vastgesteld kunnen worden, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing louter gemotiveerd werd aan de hand van het schrijven van de gemeente Izegem en dat de verwijzing naar het verslag van 2 februari 2008 aldus een a posteriori-motivering betreft, waarbij bovendien dient te worden opgemerkt dat dit verslag dateert van na de bestreden beslissing. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken had geen kennis van het verslag op het ogenblik van de beslissing en kon er ook geen rekening mee houden.

Uit het schrijven van de gemeente Izegem van 1 maart 2007 blijkt dat de wijkagent betrokkenen reeds meerdere malen bezocht heeft, doch hen geen enkele keer kon aantreffen. De wijkagent zou nogmaals een controle uitvoeren en het verslag zo spoedig mogelijk aan de Dienst Vreemdelingenzaken bezorgen. Uit het administratief dossier blijkt dat het verslag echter niet aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd bezorgd, gezien het zich niet in het dossier bevindt. Het is voorbarig van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken om louter op basis van het gegeven dat verzoekster en haar echtgenoot bij verschillende controles niet konden worden aangetroffen, wat hij afleidt uit het schrijven van de gemeente Izegem, te concluderen dat het bestaan van een gezinscel niet is kunnen vastgesteld worden en de vestiging aldus diende geweigerd te worden. Het loutere feit dat de effectiviteit van de gezinscel nog niet is kunnen vastgesteld worden houdt niet in dat er geen sprake is van een gezinscel. De overheid kan uit de loutere afwezigheid bij onaangekondigde controles niet op wettige wijze besluiten dat er geen “gezinscel” is tussen beide echtgenoten. Verzoekster roept dus terecht de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Het tweede middel is gegrond.

Aangezien een aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 2 maart 2007 waarbij aan UNGUREANU Angelica de vestiging wordt geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. CAMU.